

ת"פ 64173/06/16 - מע"מ ת"א 2,1, מס הכנסה, לשכה משפטית - מחלקה פלילית נגד סופר שוק אבי יפו בע"מ, סופר מאפה אור יהודה בע"מ, שלמה לויאן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 64173-06-16

לפני כבוד השופטת דנה אמיר

המאשימה: מע"מ ת"א 2,1,

מס הכנסה, לשכה משפטית - מחלקה פלילית

נגד

הנאשמים:

1. סופר שוק אבי יפו בע"מ

2. סופר מאפה אור יהודה בע"מ

3. שלמה לויאן

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד לירון וקנין-גולי; גב' רז מורגן (מתמחה)

ב"כ הנאשם 3 - עו"ד ליאור שחר

הנאשם 3 התייצב

גזר דין

תמצית כתב האישום

1. הנאשם 3 (להלן: "הנאשם") הורשע בהתאם להודאתו ולאחר שאף מפרק הנאשמת 1 התייצב לדיון, במפורט בכתב האישום המתוקן בשלישית (להלן: "כתב האישום"): ביצוע 10 עבירות על סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "חוק מע"מ") ושתי עבירות על סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] תשס"א - 1961 (להלן: "הפקודה"). הנאשמת 2 הורשעה על בסיס הודאת נאשם בביצוע 2 עבירות על סעיף 216(4) לפקודה. הנאשמת 1 הורשעה על בסיס הודאת נאשם בביצוע ב- 10 עבירות על סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ.

עמוד 1

2. נאשמת 1 היא חברה פרטית, אשר נרשמה כעוסק מורשה והנאשם היה מנהלה הפעיל משנת 2005 ובתקופה הרלבנטית לכתב האישום. על פי האישום הראשון, הנאשמים 1 ו-3 לא הגישו במועד ובמודע 10 דוחות התקופתיים למע"מ על שם נאשמת 1 לתקופות 12/13, 8/14, 2/15, 11/15, 12/15, 1/16, 3/16, 4/16, 6/16, 7/16. סכום המס אשר לא שולם בסך 517,682 ₪. 4 מתוך הדוחות (דוחות 12/13, 8/14, 2/15, 11/15) הוגשו באיחור ושולמו עוד טרם הגשת כתב האישום המקורי. 3 דוחות נוספים (לתקופות 12/15, 1/16, ו-3/16) הועברו גם הם טרם הגשת כתב האישום המקורי אך לא שולמו במלואם.

3. הנאשמת 2 היא חברה פרטית שעיקר עיסוקה הוא מאפיה, יצור לחמניות ופיתות. הנאשם שימש כמנהלה הפעיל בתקופה הרלבנטית לכתב האישום. מחזור עסקאותיה של נאשמת 2 לשנת 2014 עמד על סך 4,608,672 ₪ ולשנת 2015 על סך 1,354,951 ₪. על פי האישום השני, הנאשמים 2 ו-3 לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של נאשמת 2 לשנת המס 2014 ללא סיבה מספקת. על פי האישום השלישי הנאשמים 2 ו-3 לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של נאשמת 2 לשנת המס 2015 ללא סיבה מספקת.

טיעוני המאשימה מטעם מס הכנסה לעונש

4. ב"כ המאשימה מטעם מס הכנסה הפנתה לערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים בביצוע העבירות, וטענה למתחם עונש מאסר שבין מאסר על תנאי לשמונה חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירה כאירוע. באשר לקנס עתרה כי ייגזר קנס בסכום שבין 8,500 ₪ ועד 29,200 ₪. ב"כ המאשימה ציינה כי מדיניות הענישה הנהוגה מקום בו לא מוסרים מחדלי כתב האישום כמו במקרה דנן היא הטלת מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס והתחייבות. לטעמה, יש מקום לגזור את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של המתחם אשר יקבע לאור המחזורים הגבוהים של הנאשמת 2 בתקופת ביצוע העבירות, ומשהמדובר בביצוע עבירות על פני שנתיים. עוד ציינה כי העבירות על פי הפקודה מתווספות לעבירות המע"מ המפורטות בכתב האישום. ב"כ המאשימה הפנתה לכך שבעבירות מסוג זה נקבע כי נסיבות אישיות וכלכליות נדחות מפני האינטרס הציבורי ושה ציינה את אי הסרת המחדל על ידי הנאשם חרף הזדמנויות שניתנו לו, וחשיבות הסרתם לשיקולי הענישה בסוג זה של עבירות.

טיעוני המאשימה מטעם מע"מ לעונש

5. גם ב"כ המאשימה מטעם מע"מ הפנתה לפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשמים. בנוסף הפנתה לעבירות אשר בוצעו ולסכום המחדל העומד כיום על 414,000 ₪. בנסיבות המקרה, עתרה לקביעת מתחם ענישה שבין 4-9 חודשי מאסר לגבי כלל עבירות המע"מ כאירוע, לצד מאסר על תנאי בין 8 חודשים, קנס שבין 20,000 ₪ ל-40,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. במשותף עתרו ב"כ המאשימה כי יקבע מתחם עונש מאסר בין 6 ל-10 חודשים, מאסר על תנאי בין 4 ל-10 חודשים וקנס בין 30,000 ₪ ל-45,000 ₪ וביקשו כי עונשו של הנאשם ייגזר ברף העליון של המתחם לאור ריבוי העבירות, סכום המחדל ויתר הנסיבות.

טיעוני ההגנה לעונש

6. לטענת ב"כ הנאשם סיפורו של הנאשם הוא סיפור טראגי המלמד על אוזלת ידו כמדינה וחברה. על פי דבריו, בשנת 2000 פתחו הנאשם ואחיו עסק ביפו שם הופעל עסקה של הנאשמת 1. לאור דרישת דמי חסות על ידי גורמים עברייניים, הגיש הנאשם תלונה למשטרה ובעקבותיה הוגשו כתבי אישום כנגד המעורבים בגין ביצוע עבירות של סחיטה ואיומים (נ1 - דוגמת גזרי דין). לטענת הסנגור, תוך שהפנה לנ2, בשל הגשת התלונה, הוסלמה הפעילות העבריינית

כנגד הנאשם והוא אף קיבל הגנה משטרית. לדבריו, בשלב מסוים הפסיקה המשטרה לספק לנאשם הגנה ועסקו נשרף 3-4 פעמים. הנאשם לא יכול היה לבטח את עסקו ולא קיבל ליווי בנקאי משעסקו הוגדר כעסק ברמת סיכון גבוהה. בעקבות האמור נאלץ הנאשם לממן לבדו את שיפוץ העסק ולהסתמך על מימון חוץ בנקאי בניהול העסק, על כל המשתמע מכך. בסופו של יום לנאשמת 1 מונה מפרק ובעניינו של הנאשם ניתן צו כינוס ומונה מנהל מיוחד - נ/3.

7. לעניין הסרת המחדלים הפנה ב"כ הנאשם לכך שבדיון ביום 16.10.17 בו נכח המפרק של נאשמת 1 נמסר על ידו כי נצברו בקופה סך של 4 מיליון ₪. בנסיבות אלה טען כי נראה שיש בקופה כספים מספיקים - כך שהחוב למע"מ ישולם בסופו של יום. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם ענישה אחד בגין כלל העבירות המפורטות בכתב האישום, נוכח הנסיבות אשר פורטו. עוד הפנה לכך שחלק מהדוחות אשר לא הוגשו למע"מ, הוגשו בסופו של יום עוד טרם הגשת כתב האישום. לטענתו, מתחם הענישה בעבירות של אי הגשת דוחות מע"מ ומס הכנסה נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר למשך 4 עד 6 חודשים לצד קנס. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 45, אב לשבעה ילדים, מובטל וללא עבר פלילי. עוד הדגיש כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר. ב"כ הנאשם אף טען כי מתקיימים בעניין הנאשם שיקולי שיקום. בנסיבות אלה עתר כי העונש אשר יושת על הנאשם יהיה מינימאלי ככל שניתן על מנת שהנאשם שיוכל להמשיך ולפרנס את משפחתו. בנוסף עתר כי ייגזר על הנאשם קנס ברך הנמוך, תוך שציין את זכותו של כל אדם לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחייה בסיסיים.

דברי הנאשם

8. הנאשם הביע חרטה. סיפר כי ניהל את העסק מעל 25 שנה ובסוף הגיע למלחמת הישרדות כשרבים מנסים להכשילו. הנאשם סיפר כי ניסה והגיש לרואה חשבון את כל החומר הדרוש אך לא עלה בידו לשלם לרואה החשבון ולא הוגשו הדוחות. לדבריו עד לימים האחרונים עבד אך לא הסתדר עם מעסיקו בנוגע לשכר וכי אשתו לאחר לידה ואינה עובדת.

מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. העבירות אשר בוצעו על ידי הנאשמים פוגעות בשיטת גביית המס. מביצוע העבירות נפגע פיקוח רשות המסים, כששיטת המס מבוססת על האמון לפיו דיווחים יוגשו במועד ובהתאם להוראות החוק. יש לזכור כי שיטת חישוב המס וגבייתו מבוססת על הדוחות המוגשים על ידי נישומים ועל אמיתותם. כן יש לזכור כי ככל שעסקינן בתשלום המע"מ, משמש העוסק כצינור להעברת סכום המס לרשות. ערך חברתי נוסף שנפגע מביצוע העבירות הוא שוויון נטל המס. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק עלולה להביא אף להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסייהם כנדרש. הגם שעבירות מסוג הנדון נקראות "עבירות טכניות" והן מהעבירות החמורות פחות על פי פקודת מס הכנסה וחוק מע"מ, פעמים רבות הנזק אשר נגרם מביצוען, אינו טכני כלל ועיקר, וביצוען מביא לחסר של ממש בקופת המדינה.

10. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, הגם שמדובר בביצוע 10 עבירות של אי הגשת דוחות למע"מ, מעין בכתב האישום ניתן ללמוד כי לגבי 4 מתוכם (12/13, 8/14, 2/15, 11/15) המדובר באיחור בדיווח, שאינו משמעותי מאוד (הדוחות הוגשו ושולמו עוד טרם הגשת כתב האישום המקורי בתיק דנן). בנוסף, גם נתוני הדוחות 12/15, 1/16 ו-3/16 נמסרו למאשימה עוד טרם הגשת כתב האישום והדוחות אף שולמו בחלקם - כמפורט בכתב האישום. יש במפורט לעיל כדי להעיד על ניסיונות כנים מצד הנאשם לפעול כחוק. הרושם המתקבל הוא כי אין המדובר במי שמזלזל באופן בוטה

בחובותיו על פי החוק. יש לזכור שהנאשם ניהל את עסקיו כחוק משך שנים ארוכות, עד לביצוע העבירות דנן. עוד יש לזכור כי הנאשמת 1 אשר קרסה כלכלית בכינוס נכסים.

11. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מסכומי המס הגבוהים לצד הדוחות שלא הוגשו למע"מ וממחדל המס שנוצר כתוצאה ממעשי הנאשמים 1 ו-3, שאינו מבוטל, והוא בסך 414,000 ₪ כיום. לצד עבירות אלה הורשעו הנאשמים 2 ו-3 אף באי הגשת 2 דוחות למס הכנסה על שם נאשמת 2, כשסכום המחזורים אינו מבוטל (שנת 2014 - 4,608,672 ₪, שנת 2015 - 1,354,951 ₪). עוד יש לתת את הדעת לרקע הנטען לביצוע העבירות, סחיטת הנאשם וההתעמרות בו על ידי גורמים עבריינים כמפורט בנ/ו-1 ו-2. אמנם, המדובר בגזרי דין ובכתבה מתחילת שנות ה-2000 (נ/ו-1 ו-2) בעוד שהעבירות בתיק דנן בוצעו החל משנת 2014, אולם יש לתת משקל לטענת הנאשם באשר קשייו להתאושש מההתעמרות אותה עבר, והקושי שחוזה בקבלת ליווי בנקאי ובביטוח העסק. מובן שאין באמור כדי להצדיק ביצוע העבירות. יחד עם זאת, לנטען יינתן משקל בעת שקילת כלל הנסיבות. עוד יש לזכור כי אין המדובר בביצוע עבירות בתחום או תוך תכנון מוקדם.

12. מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות שעניינן אי הגשת דוחות במועד למס הכנסה מושפעת בדרך כלל מהשיטתיות שבמעשים והיקפם, מהנזק שנגרם לאוצר המדינה, כמו גם מהסרת המחדל מושא כתב האישום. ניתן ללמוד כי באופן רגיל מדיניות הענישה היא מוחשית וכוללת עונשי מאסר משמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריח, בעיקר מקום בו לא הוסרו המחדלים ובהם דובר בעבירות אשר נעברו בשיטתיות ו/או בסכומי מס גבוהים. ראו רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.07.2013) (להלן: "עניין יצחקיאן"), רע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל (26.06.2014), רע"פ 288/13 אלחלאוה נ' מדינת ישראל (14.01.2013), רע"פ 3120/14 נעים נ' מדינת ישראל (08.05.2014). לצד זאת, לעיתים, במקרים מתאימים, ובכלל זאת מקרים מסוימים בהם לא הוסרו המחדלים כלל גזרו בתי המשפט עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה צופה פני עתיד וקנס.

- ע"פ (מחוזי-ים) 2038/10 לוק נ' מדינת ישראל (15.3.2010) הורשע המערער בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דוחות לפי סעיף 216(4) (שני דוחות חברה ושני דוחות אישיים), ועבירות של אי העברת ניכויים לפי סעיף 219 בסכום שאינו גבוה. מחדלי כתב האישום לא הוסרו. על המערער נגזר עונש בן 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וקנס על סך 35,000 ₪. בערעור נותר גזר הדין על כנו.

- עפ"ג (מחוזי מרכז) 42790-01-14 פרקליטות מחוז תל אביב מיסיו וכלכלה נ' דהן (25.2.2014) המערער הורשע בביצוע 5 עבירות לפי סעיף 216(4) (4 דוחות חברות ודוח אישי), דוחות החברה הוגשו לא מבוקרים ונקבע כי אין בהגשתם כדי להסיר את המחדל. המחדל הנוגע לדוח האישי הוסר. על המערער הושתו בבית משפט השלום 4 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלוות. עונש המאסר נותר על כנו בערעור (בית המשפט המחוזי התערב בגובה הקנס והעמידו על סך 12,000 ₪).

- ת"פ (שלום רח') 17048-12-10 מדינת ישראל נ' א.מ. מדיקס ואח' (23.12.2013) הנאשמים הורשעו באי הגשת 2 דוחות חברה לפי סעיף 216(4) והנאשם בנוסף באי הגשת שני דוחות אישיים. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 12,000 ₪.

13. באשר למדיניות הענישה הנוהגת בקשר לעבירה של אי הגשת דוח במועד למע"מ, גם כאן מושפעת מדיניות

הענישה מכמות העבירות אשר בוצעו, השיטתיות ביצוען והנזק שנגרם לאוצר המדינה. קיימים מקרים בהם כאשר לא הוסרו המחדלים נגזרו על נאשמים עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח (ר' רע"פ 4173/15 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (29.6.2015), רע"פ 6901/16 פחחות נצרת ואח' נ' מדינת ישראל (27.9.2016)). לצד זאת, קיימים מקרים רבים בהם מסתפק בית המשפט בגזירת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות (ר' ת"פ 1737-11-14 מע"מ ת"א 1,2 נ' אניל נס (4.12.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ 4740-03-16 מע"מ גוש דן נ' א.ב. תבשילים של פעם (25.9.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ 32646-03-16 מע"מ ת"א 1,2 נ' מסעדת סלעים בע"מ (30.4.2018), ת"פ 36736-10-13 מע"מ פתח תקווה נ' אברהם אבי פלח (22.10.2014), ת"פ 22589-03-12 מדינת ישראל נ' חברת פשוט יבוא ושיווק בע"מ (17.9.2013), ת"פ 322431-03-13 מדינת ישראל נ' בית האוכל ארגוב בע"מ ואח' (27.1.2014)).

ראו עוד:

- עפ"ג (מחוזי מרכז) 16811-10-16 מדינת ישראל נ' מצלאוי (19.3.2017), בגין 30 עבירות של אי הגשת דוחות למע"מ כשסכום המס בסך 1,366,671 ₪ ועבירות ניכויים בסך 166,242 ₪, כשרק חלק מהמחדלים הוסרו נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד קנס בסך 120,000 ₪ וענישה נלוות.

מקרה רלבנטי לעניינו, הכולל עבירות של אי הגשת דוחות למע"מ ולמס הכנסה ובסכומים ניכרים, מתוך הפסיקה אליה הפנה הסנגור:

- ת"פ 16367-03-16 מע"מ רחובות נ' בוז ואח' (9.7.2018), שם הורשעו הנאשמים במסגרת 2 תיקים פלייטים בביצוע עבירות של אי הגשת דוחות למס הכנסה במחזורים ניכרים (מעל 8 מיליון ₪ בשנה אחת ומעל 12 מיליון ₪ בשנה נוספת), אי העברת ניכויים בסך 39,000 ש"ח ואי הגשת דוחות למע"מ בסך 302,645 ₪. מחדלי מס הכנסה הוסרו. על הנאשמים נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד קנס בסך 15,000 ₪ ומאסר על תנאי.

14. באשר למספר האירועים, כידוע, בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) נקבע מבחן הקשר ההדוק המשמש לקביעת מספר האירועים. בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015) נקבעו מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק בין המעשים. ראוי לציין כי הפרדה בין אירועים ומתחמי ענישה לא בהכרח משנה מהתוצאה הסופית. כפי שציין בית המשפט העליון רק לאחרונה, הסיווג לאירועים הוא פונקציונלי ומטרתו לשמש ככלי עזר לבית המשפט הגוזר את הדין, ומימלא במסגרת מתחם שנקבע יש משמעות למספר המעשים גם אם סווגו כאירוע עברייני אחד. (ראו מהעת האחרונה התייחסות בית המשפט העליון בע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (5.12.2018) פסקה 20) לסוגיית מספר אירועים.

15. באשר לעבירות מהסוג הנדון, בדרך כלל יתייחס בית המשפט לכל עבירה כאירוע נפרד (רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.03.2014)). יחד עם זאת, במקרה דנן עתרה המאשימה כי כלל עבירות המע"מ יקבעו כאירוע, באשר לעבירות מס ההכנסה ביקשה שתיקבע כל עבירה כאירוע ובנוסף, הציעה מתחם כולל לכלל העבירות בהן הורשעו הנאשמים. ב"כ הנאשם ביקש כי כלל העבירות שבוצעו על ידי הנאשמים יקבעו כאירוע נוכח נסיבות והרקע לביצוען. בשים לב לעתירת הצדדים, מצאתי לקבוע את כלל עבירות המע"מ כאירוע אחד. באשר לעבירות מס ההכנסה, משאלה בוצעו במסגרת נאשמת אחרת יקבעו אלה כאירוע נפרד ונוסף חרף עתירת הסנגור. יחד עם זאת, המתחמים יחפפו

במידת מה בשים לב לרקע לביצוע העבירות ולתקופה החופפת בה בוצעו.

16. לאחר סקירת כלל המפורט לעיל מצאתי להעמיד את מתחם העונש ההולם ביחס לאירוע הראשון הכולל את עבירות המע"מ בהן הורשעו הנאשמים בין מאסר על תנאי מכביד לבין מאסר בפועל לתקופה בת 12 חודשים. באשר לעבירות של אי הגשת דוחות למס הכנסה, יעמוד המתחם בין מאסר על תנאי לבין 10 חודשי מאסר בפועל. אבהיר כי בסוג זה של עבירות, וגם מקום בו מדובר במספר רב של עבירות ובסכומים ניכרים, מקום בו מוסרים מחדלי כתב האישום גוזר בית המשפט באופן תדיר, ואף בהסכמת המאשימה, עונשי מאסר על תנאי לצד קנס והתחייבות. לעיתים העבירות אף מומרות בקנס מנהלי. בנסיבות אלה לטעמי ראוי ונכון כי הרף התחתון של מתחם עונש המאסר יקבע כמאסר על תנאי גם כאשר המדובר במתחם לאירוע הכולל מספר עבירות כפי שנקבע במקרה דנן.

17. לעניין מתחם הקנס, בסוג זה של עבירות קיימת חשיבות ממשית לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד ביצוען של העבירות. גובה הקנס מושפע גם מהסכומים מושא כתב האישום, מהשיטתיות שבביצוע העבירות ומשך אי הדיווח. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. במקרה דנן נזק כספי ממשי בסך של 414,000 ₪ הנובע מביצוע עבירות המע"מ, באשר לעבירות על פי הפקודה - לא ידוע מה הנזק הכספי אשר נגרם (אם בכלל) משלא הוגשו הדוחות. לצד זאת, המדובר בנאשם אשר בעניינו ניתן צו כינוס, מטופל ב- 7 ילדים והוא ורעייתו אינם עובדים כיום. בנסיבות אלה, אך גם בראי סכומי המחזורים הנוגעים לעבירות מס ההכנסה וסכום המע"מ הממשי - מתחם הקנס ינוע בין 8,000 ל- 20,000 ₪.

הנסיבות הקונקרטיות

18. בעניינו של הנאשם לא מתקיימים טעמים המצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. יחד עם זאת, נסיבותיו של הנאשם יילקחו בחשבון בעת מיקומו בגדרי המתחם. הנאשם, בן 45, אב לשבעה ילדים (בגילי חצי שנה ועד 21). אין ספק כי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, ככל שייגזר על הנאשם, יביא לפגיעה ממשית בבני משפחתו, הן בהיבט הרגשי, הן בהיבט הכלכלי. הנאשם נעדר עבר פלילי. הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר ואלה יזקפו לזכותו. נתתי דעתי לחרטה הכנה שהביע הנאשם בדבריו בבית המשפט.

19. הנאשם לא הסיר את מחדלי כתב האישום ואין המדובר במחדלים של מה בכך. סכום הנזק אשר נגרם כתוצאה מביצוע עבירות המע"מ עומד לדבריי ב"כ המאשימה על סך 414,000 ₪ ובשנות המס בגין לא הוגשו דוחות על שם הנאשמת 2 מחזורים שאינם זניחים. כידוע, להסרת מחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה וזו מביאה להקלה ניכרת בענישה. ברע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (3.9.2015) ציין כב' השופט מלצר כי להתחשבות בהסרת המחדל שתי תכליות, האחת "סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה" והשנייה "עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם". ב"כ הנאשם הפנה לדבריי מפרק נאשמת 1 בדיון שהתקיים ביום 16.10.17 אשר מסר כי בקופה כספים בסך של כ- 4 מיליון ₪ כך שנראה כי חוב המע"מ ישולם בסופו של יום ויביא להסרת מחדלי הנאשמים למע"מ. גם אם קיים סיכוי שכזה - וודאי שלא ניתן להתייחס לאמור כאל הסרת מחדל מלאה על ידי הנאשם ולאפשר לו את אותה הקלה מפליגה הניתנת למי שמסיר מחדליו עובר למתן גזר הדין. הנאשם כיום מובטל והוצא בעניינו צו כינוס - כך שאין בידו להסיר המחדלים ואף לא היה בידו להגיש את הדוחות השנתיים בעניינה של נאשמת 2 בשל חיסרון כס וועדר יכולת לשלם לרואה החשבון.

20. לאחר שקילת את כלל הנסיבות המפורטות לעיל, ולאחר שאף נתתי דעתי לשיקולי ההרתעה המקבילים בכורה על פני נסיבות אישיות בסוג זה של עבירות (עניין יצחקיאן), אך אינם מאיינים אותן - מצאתי כי בנסיבותיו של מקרה זה אשר פורטו לעיל ניתן להסתפק בגזירת עונש מאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, לצד קנס, מאסר על תנאי מרתיע והתחייבות.

21. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

לנאשם 3: מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, בבית החולים "וולפסון" ברחוב הלוחמים 62, חולון. הנאשם יתייצב ביום 23.01.2019 בשעה 08:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

לנאשם 3: מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס עפ"י חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה מסוג עוון.

לנאשם 3: קנס בסך 10,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 48 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 03.03.2019. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

הנאשם 3: יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 30 ימים.

חתימת התחייבות - עד היום (24.12.2018) בשעה 14:00.

לנאשמת 1 קנס סימלי בסך 10 ₪.

לנאשמת 2 קנס סימלי בסך 10 ₪.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום כחוק.

ניתן היום, ט"ז טבת תשע"ט, 24 דצמבר 2018, בנוכחות הצדדים.